

Dagthema: Kracht

Overweging 6 oktober – Jan Meijer

“... Onvoorwaardelijke steun, bemoediging en open armen zijn niet alleen bij dramatische gebeurtenissen belangrijk maar juist in het dagelijks leven geeft dat kracht. Want iedereen wil gesteund worden, bemoedigd en met open armen ontvangen worden. Letterlijk. Het mobiliseert krachten om eenzaamheid of het gevoel van eenzaamheid op te lossen ...”

Eerste lezing uit Jesaja 43:2

Tweede lezing uit Jozua 1:9

Derde lezing volgens Matthëus 11:28-30

Openingsgebed

Mijn hart staat open voor elke vorm.

Het is een weide voor gazellen,
een klooster voor christelijke monniken,
een tempel voor afgodsbeelden,
de Ka'aba van de pelgrim,
de kleitabletten van de Tora
en het boek van de Koran.

Ik beoefen de religie van de Liefde.

Lied

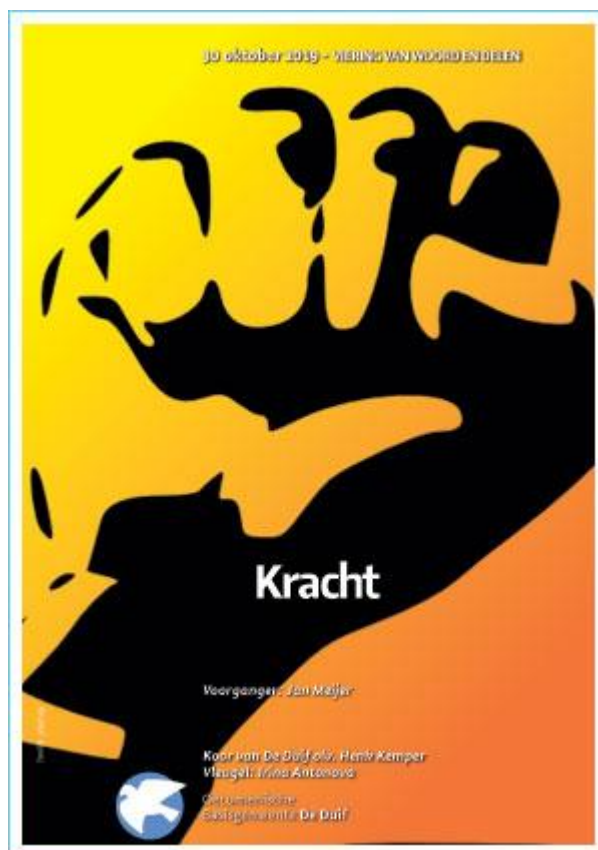
Bas van de Bent / Traditioneel Basisgroep Alkmaar

Ik wens jou vrede, gegroet ben jij
en wie je ook bent wees welkom hier.
Gegroet ben jij, gegroet ben jij,
ik wens jou vrede gegroet ben jij.
Gegroet ben jij, gegroet ben jij
en wie je ook bent wees welkom hier!

Welkom en inleiding

Van harte welkom op deze bijzondere locatie.

Zowel voor ons als kerkgemeenschap de Duif inclusief koor en pianiste als voor mijzelf. Voor de Duif omdat we de viering niet in onze eigen kerk aan de Prinsengracht houden en voor mijzelf omdat dit in 2013 voor bijna 6 maanden mijn huis is geweest.

En alhoewel ik nog regelmatig langs kom om te zien en te horen hoe het “mijn” team vergaat is het extra bijzonder omdat ik de mogelijkheid en de eer heb om na de viering de Pax duiven uit te reiken die al sinds juni van dit jaar voor hun vredesvlucht onderweg zijn naar Reade. Onderweg naar de mensen die het verdienen om in het zonnetje te worden gezet en alle redenen daarvoor leg ik straks bij de uitreiking uit. Maar nu wel een speciaal welkom voor de mensen die hier de zorg in brede zin van Reade vertegenwoordigen. Jeroen, Frank en Sjoerd.

En een warm welkom aan alle belangstellenden met de zekerheid dat het voor het welkom zijn in de Duif en in Reade niet van belang is wie of wat je ook bent, waar je ook vandaan komt en wat je geloof of overtuiging ook is. En hopelijk vind je dat terug in onze viering van vandaag, waarvan het thema kracht is. Kracht die je niet alleen terug vindt in geloof, hoop en liefde, maar ook in de kracht van de hulp en steun die je van een ander kunt ontvangen. Of aan een ander kunt geven door de ander in zijn of haar kracht te zetten. Kracht. Zoals we in de teksten zullen lezen uit Jesaja in de vorm van je gesteund voelen, uit Jozua over aanmoedigen en bemoedigen. In Matheus lezen we dat je niet alleen staat. Ook al voelt dat anders.

We zingen over vrijheid, de kracht van liefde en geloof in elkaar en wat dit allemaal te weeg kan brengen en we zingen over eigen kracht.

Ook spreken we teksten uit over geloven. En alle manieren waarop dat kan. Het gaat ook over de zorg voor de aarde, voor elkaar en het tonen van dankbaarheid. Zoals we dat na de viering zullen doen bij de uitreiking van de Duif. Het uitspreken van dankbaarheid. Zoals in de bijbel staat. Tel je zegeningen. Ook al kost dat kracht.

Hopelijk kun je positiviteit en kracht ontleen aan één of meer teksten van de viering of uit de manier waarop we de viering doen.

Wij voelen ons vandaag hier thuis en welkom en wensen onszelf een mooie viering.

Voordat we met een bede aan de viering beginnen wil ik vragen om een moment van stilte om dicht bij onszelf te komen en daardoor dicht bij degenen die ons lief zijn. Onder ons of niet meer onder ons. Maar altijd dichtbij.

Gebied om vergeving

“Wie anderen niet kan vergeven,
maakt de brug kapot,
waar je zelf nog overheen moet”.

Dag na dag proberen wij elkaar gelukkig te maken.
Dag na dag proberen wij veel goede wil op te brengen,
Soms lukt het ons, soms ook niet.
Steeds proberen we eerlijk te leven,
tegenover onszelf, tegenover de ander,
maar niet altijd slagen wij daarin.

Leer ons over de zwakheden van anderen heen te
stappen en altijd opnieuw te blijven geloven
in de goede bedoelingen van de ander.
Leer ons goed te zijn en laat vergeving duidelijker
worden in onze vergeving aan elkaar.
En bruggen blijven bouwen naar elkaar.

Amen.

Lied

Huub Oosterhuis / Bernard Huijbers

1. Koor 2. Allen

Als vrijheid was wat vrijheid lijkt,
wij waren de mensen niet die wij nu angstig zijn-
wij zaaiden bronnen uit in de woestijn,
wij oogstten zeeën zonder te vervaren. (2x)

Allen:

Wij, tussen moed en wanhoop. Waarom weten
wij wel wat leven is, maar leven niet?
Soms gaan wij op de vleugels van een lied
en durven onze zwaartekracht vergeten.

Koor:

Verlangen, pijn van onbekende duur:
turen de verte in, niet kunnen laten
een stad te zien, een tuin, doorschijnend water -
dan valt de nacht over het middaguur.

Maar voorgevoel van liefde duurt het langst,
heugenis aan het woord in den beginne,
licht, ongebroken valt het bij ons binnen.
Even zijn wij ontkomen aan de angst.

Allen:

Als vrijheid was wat vrijheid lijkt, wij waren
de mensen niet die wij nog angstig zijn-
wij zouden niet meer vluchten voor de pijn,
en voor de grootste liefde niet vervaren. (2x)

Eerste lezing uit Jesaja 43:2

Moet je door het water gaan – ik ben bij je,
of door rivieren – je wordt niet meegesleurd.
Moet je door het vuur gaan – het zal je niet verteren,
de vlammen zullen je niet verschroeien.

Tweede lezing uit Jozua 1:9

Ik gebied je dus: wees vastberaden en standvastig, laat je door niets weerhouden of
ontmoedigen, want waar je ook gaat, je geloof, staat je bij.

Lied

Huub Oosterhuis / Herman Rouw

Om liefde gaan wij een leven,
zeilen wij over de zee,
vliegen wij langs de hemel,
om liefde gaan wij een leven
met licht en met donker mee.
Vogeltje van de bergen
wat zwoeg je dapper voort?
Om wat ik uit de verte
van liefde heb gehoord.

Om liefde gaan wij een leven,
graven diep in de nacht,
kruipen wij onder de hemel
om liefde gaan wij een leven
om weten en stille kracht.
Mensje, één van de velen
waar snelt je voetstap heen?
Waar is te vinden dat ene,
daar snellen mijn voeten heen.

Om iemand gaan wij een leven,
wagen wij dood na dood,
zwerfen de verste wegen
om jou, op hoop van zegen,
mijn liefde, mijn reisgenoot.
Dalen van zwarte aarde,
bergen van hemelsblauw,
om alles ga ik dit leven
om alles of niets met jou.

Derde lezing volgens Matthëus 11:28-30

Kom naar mij, jullie die vermoeid zijn en onder lasten gebukt gaan, dan zal ik jullie rust geven.

Neem mijn juk op je en leer van mij, want ik ben zachtmoedig en nederig van hart.
Dan zullen jullie werkelijk rust vinden, want mijn juk is zacht en mijn last is licht.

Overweging

Als Mozes of Mohammed niet naar de berg komt dan komt de berg naar Mozes of Mohammed. De uitleg daarvan is zoals we weten genoeg nemen met wat mogelijk, respectievelijk beschikbaar is en vanuit die acceptatie het schijnbaar onmogelijke presteren. Een oecumenische uitspraak in de breedste zin omdat de berg die bedoeld wordt zowel belangrijk is voor Joden, Christenen en Moslims en iedereen begrijpt de kern van wat bedoeld wordt. En daarmee van toepassing op deze viering, waarbij de kerk naar Reade is gekomen om mensen met elkaar te verbinden.

De uitleg ervan is van toepassing op Reade en sluit aan bij de intentie om te streven naar wat mogelijk is met als uitgangspunt wat beschikbaar is. Uitgaan van eigen kracht.

Kracht kent veel gezichten zoals geloof ook veel gezichten heeft. Het is maar net hoe je daar tegenaan kijkt.

Zoals je op verschillende manieren kunt kijken naar de fraaie vormgeving van de vuist die Fred heeft gekozen als idee om kracht te verbeelden op een kunstzinnige manier. Bij het zien van die kunstzinnigheid dacht ik zelf in eerste instantie aan de kracht van het protest van de atleten tijdens de Olympische spelen van 1968 in Mexico, waarbij de gehandschoende vuist de illustratie werd van de strijd om gelijke rechten. Verder kijkend ontdekte ik dat vanuit een andere positie andere gezichtspunten ontstaan. Draai de cover een kwartslag en met die vuist geeft het de moderne manier van bekrachtiging. De box. De vuisten tegen elkaar als begroeting en bevestiging. We horen bij elkaar en we zijn het eens. Bekijk het plaatjes eens van alle kanten en ervaar of je het anders gaat zien.

Want wat betekent kracht nu voor jou. Is dat de duistere kracht of een heldere kracht. Brengt dat zwaarte of geeft dat juist verlichting. En aan wie of wat ontleen je dat. Zit het voor jouw gevoel in je of komt het van buiten.

Waar geloof je in?

En als de duistere krachten geestelijk of lichamelijk bij je binnenkomen, waar haal je dan de kracht vandaan om daarmee om te kunnen gaan. Om de zwaarte te verlichten.

Wat spreek je aan? Wie spreekt jou aan? Wat geeft je kracht?

In de tekstlezing uit Jesaja gaat het in de kern om de onvoorwaardelijke steun die blijkt uit de symboliek van de tekst. Het letterlijk voor jou door het vuur gaan. Een steun die kracht geeft en geloof in een hogere macht. De onnoembare of het onnoembare. Of datgene wat je van huis uit hebt meegekregen.

In Jozua zie ik zelf de bemoediging dat geloof je bijstaat. "Je kunt het." Blijf geloven in de positieve kracht van jouw manier van geloof. In eigen kunnen, je geliefde, je kinderen, het onverklaarbare.

De lezing uit Mattheus gaat voor mij over het moment dat er even geen vuist te maken is. En zie ik de open armen die je uitnodigen om troost te zoeken als het geloof in verandering ver weg lijkt te zijn. Kom bij me want mijn juk is zacht en mijn last is licht.

Het zijn voor mij toepasselijke teksten. Niet alleen in de kerk maar juist uitvoerbaar in het dagelijks leven.

Duistere krachten

Zoals bij het moment dat de duistere krachten in mijn lichaam huishielden. Toen heb ik de onvoorwaardelijke steun van mijn geliefde zoals beschreven in Jesaja. Ik hoop dat het een hogere macht was, waardoor mijn gevoel van dankbaarheid te verklaren was. Dankbaar omdat ik mijn hersens en mijn stem nog kon gebruiken en de regie over mijn leven kon

behouden, terwijl ik de controle over mijn lichaam volledig kwijt was. Een verklaring voor dat gevoel heb ik niet, het gaf mij kracht. Wonderbaarlijke kracht. Ook de bemoediging uit Jesaja heb ik steeds mogen ervaren tijdens mijn verblijf in Reade. Letterlijk: "Laat je niet ontmoedigen, want waar je ook gaat, je geloof staat je bij. Dus ook geloof in eigen kunnen en eigen kracht. En op de momenten dat het moeilijk was en zwaar zijn er veel mensen om mij heen geweest met open armen. Kom bij mij als je vermoeid bent en onder lasten gebukt gaat.

Steun, bemoediging, open armen

Onvoorwaardelijke steun, bemoediging en open armen zijn niet alleen bij dramatische gebeurtenissen belangrijk maar juist in het dagelijks leven geeft dat kracht want iedereen wil gesteund worden, bemoedigd en met open armen ontvangen worden. Letterlijk. Het mobiliseert krachten om eenzaamheid of het gevoel van eenzaamheid op te lossen. Elkaar bemoedigen en doen leven. Dat is een kracht die onbeperkt voorradig is. En op elk moment van de dag te leveren. Bij gewone gebeurtenissen en ontmoetingen. Voor een, zoals Pax dat omschrijft, menswaardige en vreedzame samenleving waarin iedereen gelijk is.

Dat dit zo mag zijn.

Pianomuziek

Geloof

Als voorganger is het voor mij een voorrecht om de woorden te mogen kiezen over wat geloof voor mij betekent. En dat het zo universeel is dat het in de wij vorm kan worden uitgesproken. De kracht van deze tekst vind ikzelf dat het van toepassing is in het dagelijks leven met je eigen geloof of dat nu in een religie of overtuiging terug te vinden is. Het is als het centrale plein waarop we elkaar allemaal willen ontmoeten. Een plein van vrede en een plein van ruimte voor elkaar. Je mag het meelesen of mee opzeggen. We luisteren in ieder geval naar elkaar. In de Duif staan we er ook letterlijk voor door er bij te gaan staan, voor wie dat mogelijk is. Het gaat als volgt:

Wij geloven in een wereld zonder grenzen.
In mensen die samen op weg gaan.
Wij geloven in de open hand van mensen
die elkaar groeten met handen vol vrede
En elkaar in goed vertrouwen tot hulp willen zijn.
Wij geloven in de ogen van de mensen
die elkaar bevestigen en bemoedigen
Wij geloven in de goedheid van de mensen
die elkaar de ruimte geven
Wij geloven in de hand die deelt
in het woord dat vrij spreekt.
In de liefde die in mensen is neergelegd
Opdat wij elkaars bondgenoten mogen worden.
Wij geloven in de hoop en liefde
Op weg naar morgen.

Intenties die werden opgeschreven in het groene boek

- * Sterkte en kracht voor mijn zus en zwager bij de behandelingen.
- * Sterkte en kracht voor onze zus/schoonzus. Dat zij de energie van nu mag houden.
- * Voor Harry en Astrid. Dat hun liefde alles blijft overwinnen.

Lied

Anneke Meiners / Mariëtte Harinck

Dit huis is een huis waar de deur openstaat,
waar zoekers en zieners, genood of gekomen,
hun harten verwarmen, van toekomst gaan dromen,
waarin wat hen drijft tot herkenning gaat komen,
de vonk van de Geest in hun binnenste slaat.

Dit huis is een huis waar gemeenschap bestaat,
waar zangers en zeggers bijeen zijn gekomen
om uiting te geven aan waar zij van dromen,
waardoor een beweging ontstaat die gaat stromen,
die nooit meer, door niemand, zich inperken laat.

Nodiging

Het centrale punt van deze ontmoeting is het ritueel van breken en delen. Voor ons is dit het symbool van gezamenlijkheid en het gemeenschap zijn. Daarom staat het open voor iedereen. Wie of wat je ook bent. Als je gelooft in dit samenzijn ben je van harte uitgenodigd bij een eeuwenoud ritueel waar een gebaar van kracht en durf uit blijkt omdat je wil zeggen. Ik hoor bij jou en jij hoort bij mij. Kom want we ontvangen je graag om je dat persoonlijk te zeggen. Je hoort erbij.

Breken en delen van brood en wijn

Lied

Huub Oosterhuis / Bernard Huijbers

Koor: Delf mijn gezicht op, maak mij mooi.

Allen: Delf mijn gezicht op, maak mij mooi.

Koor: Wie mij ontmaskert, zal mij vinden.

Ik heb gezichten, meer dan twee,
ogen die tasten in den blinde,

harten aan angst voor angst ten prooi.

Allen: Delf mijn gezicht op, delf mijn gezicht op,
maak mij mooi, maak mij mooi.

Koor: Delf mijn gezicht op, maak mij mooi.

Allen: Delf mijn gezicht op, maak mij mooi.

Wie wordt ontmaskerd, wordt gevonden,
en zal zichzelf opnieuw verstaan,
en leven, bloot en onomwonden,
aan niets en niemand meer ten prooi.

Delf mijn gezicht op, delf mijn gezicht op,
maak mij mooi, maak mij mooi.

Upanishads

Upanishads zijn isotherische en filosofische verhandelingen die binnen het Hindoeïsme als heilig worden beschouwd.

Deze bede of vraag om kracht geldt volgens mij voor ieder geloof en overtuiging. Voor ieder goedwillend mens.

Gebed om kracht

Upanishads

Er is een kracht die geest is en leven,
licht en waarheid en grenzeloze ruimte.
Zij omvat alle activiteit en verlangen,
alle geuren en smaken.
Deze kracht is het die het hele universum ontvouwt
en in stilte alles lief heeft.
Laat die kracht in ons hart wonen.

Onze Vader

Sioux Indianen, Verenigde Staten

Het spirituele van de indianen en de toepassing daarvan heeft bij mij gezorgd voor een gevoel van realiteit en actualiteit in dit Onze Vader.

De zorg voor elkaar en de zorg voor de aarde.

Als je wilt mag je dit met mij meezeggen. Het gaat als volgt:

Grootvader, Grote Geest,
U was er altijd en voor u was er niets.
Er is er maar een tot wie we bidden kunnen.
De sterren aan de hemel, ze behoren u,
Van u zijn de grasvlakten van de aarde.
U bent ouder dan alle gebrek,
ouder dan alle pijn,
ouder dan welk gebed.
Grootvader, Eeuwige,
vul ons met licht.
Geef ons inzicht zodat we begrijpen,
geef ons ogen, zodat we zien,
geef ons oren, zodat we horen.
Leer ons hoe te gaan over de aarde
en al het geschapene als familie te zien.
Help ons, want zonder u zijn we niets.
Amen

Slotlied

Huub Oosterhuis / Tom Löwenthal

Die mij droeg op adelaarsvleugels,
die mij hebt geworpen in de ruimte.
En als ik krijsend viel
mij ondervangen met uw wieken
en weer opgegooid
totdat ik vliegen kon
op eigen kracht.

Zegenbede

Mogen wij voor elkaar een zegen zijn,
bij alles wat ons te doen staat,
alles wat we beleven mogen,
alles wat ons overkomt.
Mogen wij voor elkaar een zegen zijn,
in het leven dat we samen delen,
zo kwetsbaar als het is.
Mogen wij vandaag
voor elkaar een zegen zijn,
in ons verschillen en ons gelijken.
Mogen wij die zegen aan elkaar doorgeven.
Zodat het ons kracht geeft.
Amen

=====

Bij de uitreiking van de PAX Vredesduif

Bij het thema van de viering van vandaag stonden en staan steun, bemoediging en open armen centraal om daarmee de kracht te mobiliseren om door te kunnen gaan.

Of zoals we in de Duif geloven: elkaar bemoedigen en doen leven.

Frank, Sjoerd en ik hebben er nog afgelopen vrijdag over gesproken.

Waaraan je als helper zelf de kracht ontleent om zichzelf te bemoedigen of bemoedigd te worden.

Want voor hen is het dagelijks werk om hulp te verlenen in plaats van te ontvangen en om de mensen die hier verblijven weer kracht te geven om verder te kunnen.

Naar een zo menswaardig mogelijk bestaan.

Aangezien ikzelf voor langere tijd in Reade heb rondgelegen en voor kortere tijd heb rondgelopen, heb ik van dichtbij meegemaakt welke hordes en hindernissen hen kracht kosten en zij net zoals ieder mens bemoediging, steun en open armen nodig hebben.

En om dat laatste gaat het vandaag. Onze steun en bemoediging omdat de hulpverleners in Reade de fronttroepen zijn die de strijd aangaan voor een menswaardig bestaan van degenen die hier revalideren.

Zij zijn voor mij de vertegenwoordigers van onverzettelijkheid, pragmatisme, de wil en wens tot vernieuwing door onderzoek.

pag. 9

Maar ook mensen die vandaag onze uitgesproken waardering verdienen. Niet alleen voor zichzelf maar als vertegenwoordiger van alle hulpverleners.

En persoonlijk dank ik iedereen voor hun inzet, humor, betrokkenheid en nazorg.

Jeroen dank voor je pragmatisme en nuchterheid

Frank bedankt voor je creativiteit en humor

Sjoerd bedankt voor je ondersteuning die je zo vanzelfsprekend vindt

Ron dank je voor je optimisme bij het uitvinden van ongewone hulpmiddelen.

En nu is de beurt aan jullie voor steun, bemoediging en open armen..

Het is mij een eer dat ik namens Pax en iedereen van de oecumenische gemeenschap van de Duif dit bij jullie mag en kan opspelden.

